

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Panos et Mercurii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

ΠΑΝΟΣ ΚΑΙ
Ερμῆς.

PANOS ET MĒR̄
cuij.

Iacobo Micyllo interprete.

P A N.

XΑἶρε, ὁ πάτερ Ερ-
μῆς. Ερ. νὴ καὶ σύγα.
ἔμὰ πῶς ἐγὼ σὸς
πατήρ; Πά. ἐκ ὀκυπλίου
Ερμῆς ἀρτυχάνης; Ερ. καὶ
μάλα. πῶς ἔρ ἦς ἐμὸς ἔ;
Πάν. μοιχιδίος ἄμι, ἐξ ἔρω-
τός ἐστι γυνώμενος. Ερ. νὴ Δία,
πράγῃ ἴσως τινὸς μοιχόσαν-
τος ἄρα, ἐμὸς γὰρ πῶς ἠέρα-
τα ἔχωρ ῥίνα τοιαύτου, καὶ πῶ-
ς γυνάσσιον, καὶ σκέλη δι-
χῆλα, καὶ τραχὺὰ, καὶ ἄρα μ-
πὴρ τὰς πυγὰς. Πάν. ὅσα
ἀν ἀρκεύεις ἄς ἐμὲ, τὸν
σὺ αὐτὸ γόν, ὁ πάτερ, ἵπο-
νάδισον ἀφραίνῃ, μάλλον
δὲ σὺ αὐτὸν, ὃς τοιαῦτα γυν-
νάς, καὶ πωδοποιῆς, ἐγὼ δὲ
ἀνάτι. Ερ. τίνα δὲ καὶ
φῆς σου μητέρα; ἔπον ἔλα-
θον ἄρα μοιχόσας ἔρωγι
Πάν.

qui eiusmodi generas, et tales liberos procreas: ego verò ex-
tra culpam sum. MER. Quam autē etiam matrem tuam ai-
desse? Num ignoraῖ alicubi cū capra adulterium exercui ego?

PAN.

S Alue, pater Mercuri.
MER. Salue utique
et tu. Sed quomo-
do ego pater tuus sum?
PAN. An non Cyllenius
ille Mercurius es tu? MER.
Atque admodum. Quo pa-
tello igitur filius meus es?
PAN. Adulterius sum,
ex amore tibi natus. MER.
Per Iouem hirci fortasse
cuiusdam, qui capram per
adulterium cognouit. Nam
meus quomodo fueris, qui
et cornua habes, et na-
sum talem, et barbam hi-
tam, et pedes bifidos, hir-
cinosque, præterea et cau-
dam super natibus? PAN.
Quæcunque in me con-
uiciando dicis, his tuum
ipsius filium, pater, pro-
bròsum ac turpem decla-
ras: imò potius teipsum,

Πάν. ἐν αἴγᾳ ἰμοίχθους,
 ἀπ' ἀνάμνησός σου τὸν, ἔ-
 ποτιῖν Ἀρκαδίᾳ πῶδα ἐς
 λαοβίαν ἰδίᾳσω. τί δακῶν
 τὸν δάκτυλον ἵγῆς, καὶ ἰπι-
 ποῦ ἀπρᾶς; πῶ ἰακείν κίρω
 Πλωλόπῳ. Ερ. ἄρα τί πιδῶ
 ἔ; ἐκείν' ἀντ' ἰμὸ πρᾶγῳ σε
 ὁμοιορ ἴτινῳ. Π. ἀντ' ἰκεί-
 νης λόγῳ ἔ; ἰρῶ. ὅτι γῆ μὲ
 ἰξίπυμῳ ἐπὶ πῶ Ἀρκα-
 δίαν, ὃ πῶ, μήτηρ μὲ σου,
 ἰφῳ, ἰγῶ ἄμῃ Πλωλόπῳ ἢ
 σπαρτιάτης. τὸν πατέρα δὲ
 γίνωσκῃ θεὸν ἴχῳ, Ερμῶ ἢ
 Μαίας καὶ Διός. εἰ δὲ ἰερα-
 σφόρ ἔ; καὶ πρᾶσοκίλῃς ἔ;
 μὲ λυπέσῳ. ὅποτι γάρ
 μοι σὺν ἰὸ πατὴρ ὁ σὸς,
 πρᾶγῳ ἰαυτὸν ἀπέκασῳ, ὡς
 λάθοι. καὶ ἰσῆ τῶ ὁμοιορ ἀπέ-
 θῳ τῶ πρᾶγῳ. Ερ. καὶ Δία μὲ
 μνημαί ποίησῳ τι ἔ; ἰδῶν.
 ἰγῶ ἔ; ἰπὶ ἰάπῃ μὲγα-
 φροῦν, ἴτι ἀγῆα ἔ; αὐτὸς
 ἔ; ἰρῳ, σὸς πατὴρ ἰεκλήσομαι,
 καὶ

lateret: & ob id similis hirco tu quoque euasisti. MER. Per
 Iouem, memini me tale quiddam facere. Ego igitur formosus
 ille, qui ob formam ac pulchritudinem animū elatum prae
 me fero, qui adhuc imberbis ipse sum, pater tuus vocabor &

& ab

PAN. Non cum capra,
 sed tibi ipse in memoriam
 reuoca, num in Arcadia
 quandoque puellam libe-
 ram per tū stupraris.
 Quid mordendo digitum,
 quæris, ac diu dubitas? Ica-
 rij filiam, dico Penelopen.

MERC. Quid igitur
 illi accidit, quod pro me,
 hirco similem te peperit.

PAN. Dicam tibi, quæ
 ex illa ipsa audiui. Quan-
 do enim me in Arcadiam
 ablegabat: O puer, inquit,
 mater quidem tua ego sum,
 Penelope ex Sparta na-
 ta: ceterum patrem nō-
 ris habere te Deum, Mercu-
 rium illum Maie ac
 Iouis filium. Quod si igitur
 cornutus ipse es, ac pes-
 des hircinos habes, ne id
 agere feras. Quando enim
 mecum rem habebat pa-
 ter tuus, hirco seipsum af-
 similauerat, quō facilius

ἢ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πα-
 σιν ἐπὶ τῆ ἀπαθείᾳ. Πάν. καὶ
 μὴ δὲ κατασχῶ σε, ὦ πά-
 τερ, μουσικός τε γάρ εἰμι, καὶ
 συνέλω πάντων λαυρόρον. καὶ ὁ
 Διόνυσος ὁ δὲ εἰς ἐμὴν ἀνω-
 ποιῆν διδάσκει, ἀπὸ ἐταί-
 ρον καὶ διὰ πᾶσι τῶν συνοίη-
 μέν, καὶ ἡγεμῶν αὐτῶν τῶ χο-
 ρῶ. καὶ τὰ σοίματα δὲ ἀθά-
 σσιό μὲν, ὅποσα περὶ Τίτυον
 καὶ ἀνὰ τὸ Παρθενίον ἔχω,
 πάντων ἡδονῆν ἀρχῶ δὲ καὶ τῆς
 Ἀρκαδίας ἀπάτης. πρόσω
 δὲ καὶ Ἀθλωαίους συμμα-
 χήσας. οὐτως αἰεὶ σπασαί-
 μαραθῶνι, ὡς καὶ αἰεὶ ἔορ
 ἡρίθυμοι, τὸ ἴδιον τῆ ἀπρο-
 πόδη σπῆλαιον. ἢν γὰρ εἰς
 Ἀθλιῶν ἔλθης, εἴσῃ ὄσον ἔ-
 κῆ τὸ Πανός ὄνομα. Ἐρ. ἐπὶ
 δὲ μοι, γυγάμηνος, ὦ Πάν,
 ἦ δὲ, τὸ ἴδιον οἶμα καλῶσί σε.
 Πάν. ἔδα μὲν, ὦ πάτερ, ἔρω-
 τικός γάρ εἰμι, καὶ ἐν ἄρ ἄς
 γαπήσομαι σωθῆν μὲν. Ἐρ.
 τῶς αἰεὶ Ἀθηναῖον ἐπιθάνεις.
 Πάν. οὐ μὲν σκάπεις. ἐγὼ δὲ
 ΠΑΝ. Nequaquam, pater, amator enim sum: neque
 cum vna aliqua rem habere contentus forem. MERC. Ca-
 pras videlicet conscendis. PAN. Tu quicquid irrides me, at ego
 tamen

& ab omnibus risu acci-
 piar ob præclaram libero-
 rum procreationem. PAN.
 At verò dedecori tibi pa-
 ter non sum. Nam & mu-
 sicus sum, & fistula cano,
 admodum pleno spiritu:
 & Bacchus ille nihil ab-
 que me facere quicquam po-
 test: sed & socium & con-
 sultatorem fecit me, & duco
 ipsi chorum. Iam & ouilia
 mea si videas, quot & per
 Tegeam & per Parthenium
 habeo, admodum delectaret
 te. Impero autem & Arca-
 dia toti. Nuper verò etiam
 Atheniensibus auxilium fe-
 rens, ita præclare rem ges-
 si in Marathone, ut ceu do-
 num militare quoddam re-
 tulerim, antrum illud quod
 est sub arce. Quòd si iugiter
 Athenas teneris cognosces
 quantum ibi sit nomen Pa-
 nor. MER. Ac dic mihi,
 duxistine uxorem iam? Hoc
 enim opinor, dicittant te.

ἢ τε Ηχοῦ, ἢ τῇ Πυθοῦ σώει.
 μι, καὶ ἀπάσας τοὺς ὅς Διο-
 νόου Μαινάσι, καὶ πάνυ σπυ-
 δάσμοι πρὸς αὐτῶν. Ερμ. οἰ-
 θαῖν, ὅτι χεῖρισ, ὃ τίνορ,
 τὰ πρῶτα αὐτῶν μοι; Πάν.
 πρόσθε, ὃ πάτερ, ἡ μᾶς ἄ-
 ὄμνη ταῦτα Ερμ. καὶ πρόσ-
 θί μοι, καὶ φθοροῦ. πατὴρ
 ρα δ' ὄρα μὴ λανθῆς με, ἀ-
 κούοντός γε τινός.

tamem & cum Echo &
 cum Pythi rem habeo, pra-
 terea & cum omnibus Bac-
 chi Menadibus, atq; admo-
 dum studiose ab illis obser-
 uor. MERC. Scis igitur
 quid te gratificari mihi, fili,
 primum omnium velim?
 PAN. Impera pater, nos
 autem videbimus haec vi-
 fiant. MERC. Et accedas

ad me, & prehenses licet: patrem autem vide ne me appellā-
 ris quoquam audiente.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

PAN Deus Arcadie, Pastorum musicus, Bacchi socius,
 Mercurio patre, Ioue Mercurius natus creditur. Su-
 periori parte humana effigie erat, reliquum capripes:
 cui insuper in Nymphas procacitas, & nunquam sa-
 tiata libido attributa fuit, qui caprinis pedibus Trago-
 sceles vocabatur De eo Herod. libro. 2. circa finem, &
 Plin. lib. 35. cap. 9. Penelope autem cum apud Patrem
 Icarium adhuc in patria Lacedaemone viveret, & in
 montē Taygetam ad inspicienda patris pecora egressa
 esset, conspecta à Mercurio, & adamata atque appetita
 dicitur Cum autem ea alio modo potiri non posset, in
 hircum seipsum transformauit, atq; ita sub specie hirci
 cum ea ludens, & admissus, ex ea genui Pana capite
 cornuto, barba & pedibus hircinis. Quem illa furim
 natum in vicinam Arcadiam ablegauit, vbi deinde &
 praecipuo honore cultus est. Alij ipsum ex promiscuo
 proco.

procorum concubitu, absente Vlyffe, conceptum fuerunt, & inde Pana dictum: vnde & sine patre natum ipsum Theocritus in Syringe ait. Porro Pan Baccho socius expeditionis in Indiam fuisse dicitur, & Atheniensibus ope sua peperisse victoriam contra Persas in campo Marathonio, vbi quum Miltiades cum hoste congressurus esset, Pan exercitui Græcorum maiore quam humana statura præiisse dicitur, & nouo atque horribili sono inflatæ conchæ hostibus terrorem incussisse, vnde subiti terrores & tumultus, quorum neque causa, neque authores appaerent. Postea proverbiali figura Panici motus dicti sunt. In Philopseude aliquid addidimus.

a Et cum Echo.] Iacet Pan amorē suū, cum erga alias Nymphas, cum præcipue erga Echo. Et conuenit hoc. Cum enim in solis scopulis & syluis degat, non habet cui loquatur, cui accinat, aut ἰπικωυγίλοι, præter solam Echo. Nemo enim alius audit, aut illi respondere potest. Ouid. lib. 3. Met. de Echo:

Inde latet syluis, nullo quæ in monte videtur,
Omnibus auditur, sonus est qui viuit in illa.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΟΛΛΙΝΙΣ ΕΤ
Δουόσκα. Bacchi.

Iacobo Micyllo interprete.

ΑΡΟΛΛΟ.

Τὸ ἄρ' ἔλεγοιμ' ὁμομη-
τείος, ἃ Διδύμους, ἀδελ-
φός ἐστιν Ἐρωτά, καὶ Ἐρ-
μαφροδίτου, καὶ Πριάπου ἀνό-
μοις ὄντας τὰς μορφάς, καὶ
τὰ ἐπισηδωμάσια, ὅτι γὰρ πᾶν
καὶ ὁ, καὶ τοξότου, καὶ δῶα-
μιρ ὁ μικρὰν, περιβιβλημέ-
νῳ ἄ-

Q Vid igitur? dicens
dumne est, Bacche,
fratres esse^a Cupi-
dinem,^b Hermaphroditū &
& Priapum, adeo disimiles
forma & studijs eū sunt? Nā
hic quidem formosus omnia
nō & iaculator est, ^d & po-
testate nō parua comparata
sibi, om-